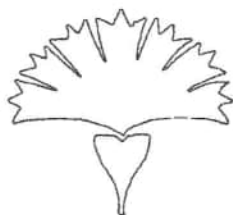

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Φεβρουάριος 2001

αρ. φύλλου 80

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ. 38223.15, fax 3819887

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Το Χρηματιστήριο καθιερώθηκε ως θεσμός του καπιταλιστικού συστήματος, προκειμένου οι επιχειρήσεις να βρίσκουν κεφάλαια για παραγωγικές επενδύσεις, χωρίς να προσφεύγουν σε τραπεζικό δανεισμό και παράλληλα οι κατέχοντες μετοχές να μοιράζονται τα κέρδη των επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις ενδιαφέρονταν (με την αύξηση της παραγωγής τους) να διατηρούν ψηλά την αξία της μετοχής τους και την αξιοπιστία τους, ώστε να μπορούν να διατηρούν τη δυνατότητα προσφυγής στο Χρηματιστήριο.

Κριτήριο ήταν τα κέρδη να προέρχονται από την παραγωγή.

Από τη δεκαετία του 90 με την επιβολή της «παγκοσμιοποίησης» ο ρόλος του Χρηματιστηρίου άλλαξε. Η παραγωγή μεγάλης κλίμακας παραδοσιακών βιομηχανικών και ηλεκτρονικών προϊόντων μετατέθηκε προς την Κίνα και τις χώρες της Ν.Α. Ασίας, που έχουν φθινό και υψηλής στάθμης εργατικό δυναμικό. Τα τεράστια κέρδη θα έπρεπε να βρουν διέξοδο όχι μόνο σε επίπεδο εξουσίας αλλά και οικονομίας.

Από την παραγωγή στην κερδοσκοπία

Το Χρηματιστήριο το προσανατόλισαν έτσι, ώστε, αντί να έχει ως βάση την παραγωγή, να έχει πλέον την κερδοσκοπία. Οι κυβερνήσεις διογκώνουν το ρόλο του με την απαξίωση κάθε άλλης επένδυσης (τραπεζικές καταθέσεις, ομόλογα, ακίνητα κ.λπ.), ώστε να οδηγούν ακόμη και τους μικροκαταθέτες εκεί, βορά στα νύχια των αρπακτικών του κεφαλαίου.

Στη χώρα μας ολ' αυτά συμβαίνουν σε υπερθετικό βαθμό. Από την άνοιξη του 1999 δημιουργήθηκε ο «πυρετός» της

(συνέχεια 6η σελ. 5)

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ (ή αδιέξοδο) ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ

Την τελευταία 10ετία, όπως πολλές φορές έχουμε ξαναπεί και ξαναγράψει, το τραπεζικό και χρηματιστικό κεφάλαιο επιχειρεί, με ξέφρενο και παράλογο τρόπο, να εξασφαλίσει την παγκόσμια εξάπλωση και επικράτηση, με σκοπό κέρδη από χρήματα (και όχι την παραγωγή) και άσκηση απεριόριστης εξουσίας. Και μάλιστα χωρίς τη μεσολάβηση της πολιτικής και των αξιόλογων πολιτικών, που θα μπορούσαν να απορροφούν ή και να κατευνάζουν τους αναπόφευκτους κραδασμούς. Επιβάλλουν πολιτικές και, στο μέτρο του δυνατού, επιλύουν τις μεταξύ τους διαφορές.

Η πτώση του Ανατολικού Μπλοκ, η διάλυση του κινήματος των Αδέσμευτων και η αποδυνάμωση και αφομοίωση των συνδικάτων στη Δύση τους έκαναν να αισθάνονται ελεύθεροι από κάθε περιορισμό και, με όργανα τους μεταλλαγμένους πρώην αριστερούς, επιχειρούν να πάρουν πίσω ό,τι αναγκάστηκαν να "παραχωρήσουν" επί ένα αιώνα στους λαούς λόγω των κοινωνικών αντιδράσεων και κινημάτων. Επικεφαλής αυτής της πορείας είναι, φυσικά, οι ΗΠΑ, με τις οποίες συστοιχούνται οι χώρες της Δυτικής Ευρώπης και ασιατικές οικονομίες και σ' αυτές τώρα προστέθηκαν οι διαλυμένες δυνάμεις της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και, κάπως πιο δειλά, η Κίνα. (συνέχεια 6η σελ. 9)

Προσυζητήσεις

- Στις 3 Μάρτη, Σάββατο το ΑΣΚΕ θα πραγματοποιήσει εξόρμηση στην Εύβοια.
- Για τις 24 Μάρτη, Σάββατο, 7μ.μ. ναζούνται τα μέλη του ΑΣΚΕ σε συνεδρίαση στα γραφεία. (βλ. και σελ. 4)

ΕΥΡΩ : ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ

Δεν έχουν ακόμη κοπάσει οι πανηγυρισμοί του κυβερνητικού επιτελείου για την είσοδο της χώρας στη ζώνη του ευρώ. Πανηγυρισμοί για την υλοποίηση του στόχου που είχε αναλάβει η «προοδευτική» νεοδεξιά να περάσει στον ελληνικό λαό προς όφελος του εοικικού διευθυντηρίου, κυρίως της Γερμανίας, και του χρηματιστηριακού και τραπεζικού κεφαλαίου.

Βομβαρδίστηκε η ελληνική κοινωνία από τη συνεχή προπαγάνδα για τον «παράδεισο» που θα σήμαινε η συμμετοχή της χώρας στο «κλαμπ» των ισχυρών. Η λιτότητα των ασθενέστερων κοινωνικών στρωμάτων, όχι όμως και τα κέρδη των ισχυρών, είναι η απαραίτητη θυσία για τον «παράδεισο»

Κι' όσοι δε θέλουν να ζουν με αυταπάτες θα πρέπει να έχουν αντιληφθεί ότι η καθιέρωση ενιαίου νομίσματος στην ουσία είναι η εφαρμογή σταθερής ισοτιμίας μεταξύ των μετεχόντων στην ΟΝΕ.

Το ευρώ δεν είναι ενιαίο νόμισμα

Ενιαίο νόμισμα θα σήμαινε κεντρική πολιτική οικονομική και νομισματική εξουσία, που θα αποτρέπει τις οικονομικές, και κατ' επέκταση τις κοινωνικές, ανισότητες, θα εγγυάται και θα στηρίζει το νόμισμα.

Αντίθετα, με την εφαρμογή του ευρώ τα κράτη της ΟΝΕ θα έχουν τα ίδια την ευθύνη της οικονομικής ανάπτυξης, του ισοζυγίου πληρωμών, του δανεισμού κ.λ.π. Δηλ. θα έχουν όλες τις ευθύνες, τις οποίες φυσικά θα πληρώνουν οι κοινωνίες τους, χωρίς να έχουν κανένα δικαίωμα οικονομικής και νομισματικής πολιτικής (διακύμανση ισοτιμίας για ενίσχυση εξαγωγών, μεταβολή επιτοκίων για προσέλκυση κεφαλαίων κ.λ.π.). Το ευρώ στηρίζεται στη συρρίκνωση της οικονομίας και στο δραστικό περιορισμό της αμοιβής εργασίας.

Γερμανική ιδέα το ευρώ

Η νομισματική πολιτική έχει ανατεθεί στην ΕΚΤ (Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα), που ελέγχεται από το τραπεζικό κεφάλαιο μεν, όμως η πολιτική της εξουσία είναι ανύπαρκτη, λόγω των μεγάλων αντιθέσεων στο χώρο της ΕΟΚ, που έχει προκαλέσει η γερμανική πολιτική για ευρωπαϊκή

ομοσπονδία και που βγήκε στην επιφάνεια στη σύνοδο της Νίκαιας.

Η ΕΚΤ ήταν απλώς παρατηρητής στην πρόσφατη βουτιά του ευρώ έναντι του δολαρίου καθώς και στην άνοδο των τιμών του πετρελαίου.

Το ευρώ ως ιδέα ανταποκρινόταν στη γερμανική επιδίωξη για κεντρική πολιτική, οικονομική και νομισματική εξουσία, ελεγχόμενη φυσικά από τη Γερμανία. Το σημερινό αποτέλεσμα για το ευρώ είναι προϊόν συμβιβασμού και αποτελεί διαλυτικό στοιχείο για την ΕΟΚ.

Οι ανισότητες θα διευρυνθούν

Με το ευρώ οι ανισότητες θα βαθύνουν. Η χώρα μας θα είναι δέσμια της σταθερής ισοτιμίας και ανήμπορη να αντιμετωπίσει τις διακυμάνσεις του δολαρίου, στο οποίο βασίζεται ο εξωτερικός μας δανεισμός και πολλές ζωτικές εισαγωγές, όπως τα καύσιμα.

Επειδή η χώρα μας είναι ελλειμματική στο εμπορικό της ισοζύγιο και αδυνατώντας με το ευρώ να ενισχύσει τις εξαγωγές της, θα προσφεύγει μόνιμως σ' εξωτερικό δανεισμό με αποτέλεσμα το χρέος να εκτοξευθεί στα ύψη και η λιτότητα να είναι εκτός από μόνιμη και εντεινόμενη.

Το ίδιο πρόβλημα θ' αντιμετωπίσουν όλες οι οικονομικά ασθενέστερες χώρες που μετέχουν στην ΟΝΕ. Το πρόβλημα θα τεθεί έτσι κι αλλιώς. Καμιά κοινωνία δε θα δεχθεί αυτή την πορεία, που νομοτελειακά την οδηγεί στην καταστροφή. Αργά ή γρήγορα θα υποχρεωθούν να σπάσουν τα δεσμά του ευρώ που σε τελευταία ανάλυση δε θα εξυπηρετεί κανένα, ούτε τους ίδιους τους εμπνευστές του. Όσο πιο γρήγορα συμβεί τόσο οι ζημιές θα είναι λιγότερες.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΤΡΙΓΜΟΙ ΕΞ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΕΩΣ

Μαίνονται οι αντιθέσεις ανάμεσα στους ξένους προστάτες, κι έτσι το εγχώριο πολιτικό σκηνικό (αφού διαρκεί η παθητικότητα των δυνάμει πολιτών) υφίσταται σοβαρούς κλυδωνισμούς.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, παρά την πρόσφατη εκλογική του νίκη, τα έχει τελείως χαμένα. Ακολουθεί πιστά τις κατευθύνσεις της αμερικάνικης παγκοσμιοποίησης, όπως αυτή εξειδικεύεται στις ντιρεκτίβες της ΕΟΚ, αλλά και απευθείας μέσω των κατευθύνσεων της αμερικανικής πολιτικής, κάτι που δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα, όταν ΕΟΚ και ΗΠΑ

έχουν διαφορές. Και τα προβλήματα πολλαπλασιάζονται, όταν υπάρχουν αντιθέσεις μέσα στις ΗΠΑ και ανάμεσα στις κυρίαρχες δυνάμεις της ΕΟΚ!

Επισφαλής η θέση του Σημίτη.

Η αλλαγή Προέδρου στις ΗΠΑ και η αλλαγή στις προτεραιότητες της πολιτικής τους καθιστούν, πλέον, πολύ επισφαλής τη θέση του Κ. Σημίτη, που ετοιμάζονται να τον απομακρύνουν. Φαίνεται μάλιστα ότι και ο κατ' εξοχήν άνθρωπος των ΗΠΑ στη χώρα μας, ο Γιωργάκης, σύντομα θα τελειώσει τη θητεία του στο Υπουργείο Εξωτερικών, παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειες των προηγούμενων πατρόνων. Αν μάλιστα ληφθεί υπόψη και η αναποτελεσματικότητα της εσωτερικής δεξιάς πολιτικής του Σημίτη, που άγγιξε τα όριά της και στο οικονομικοκοινωνικό της επίπεδο και στο επίπεδο των υποχωρήσεων στον εξωτερικό περίγυρο και ιδιαίτερα με την Τουρκία, φαίνεται λογική η στροφή προς την αυθεντική κεντροδεξιά, με την οποία υπάρχουν ήδη σχέσεις (Ντόρα, Αβραμόπουλος).

Ταυτόχρονα η πλήρης σύμπλευση του Κ. Σημίτη με τη γερμανική πολιτική (συστοιχίστηκε με τη Γερμανία στη Νίκαια και μίλησε σε... "αυστηρό" τόνο για τις ευθύνες του ΝΑΤΟ στις βόμβες ουρανίου!) δημιουργεί νέα προβλήματα. Όσοι ακολουθούν άλλες χώρες και επιρροές, όπως π.χ. ο Πάγκαλος με τη Γαλλία, ο Χρυσοχοϊδης και ο Παπαδόπουλος με τις ΗΠΑ κ.λ.π., ετοιμάζονται για τις επικείμενες αλλαγές και τις νέες συμμαχίες.

Ο Αβραμόπουλος

Ειδική περίπτωση ο Δήμαρχος. Δεν είναι τυχαίο που ανήγγειλε την ...πρόθεση ίδρυσης νέου κόμματος, μόλις

επισημοποιήθηκε η εκλογή του Μπους. Δεν είναι, επίσης, τυχαία η τόσο μακρόχρονη κυοφορία του νέου κόμματος. Περιμένει να αποσαφηνιστεί η νέα αμερικανική πολιτική για τη χώρα μας και ανάλογα να προσαρμοστεί στις κατευθύνσεις της. Είναι το ιδανικό πολιτικό προσώπείο που θέλει η Νέα Τάξη της παγκοσμιοποίησης. Τελείως άχρωμο, απολίτικο, αποϊδεολογικοποιημένο και ασαφές. Είναι όμως σαφές σ' αυτά που προωθεί η παγκοσμιοποίηση. Υποβάθμιση της δημοκρατίας (200 μόνο βουλευτές) και προσπάθεια διάλυσης της χώρας (περιφέρειες αυτόνομες).

Η άλλη όψη

Όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο εύκολα πια για τους τέκτονες του νέου σκηνικού. Τα προβλήματα από την ένταξη στην ΕΟΚ και ιδιαίτερα τώρα με την ΟΝΕ γίνονται σε όλους προφανή. Η σύμφυτη με ένα τέτοιο καθεστώς διαφθορά απειλεί με πλήρη διάλυση και δημιουργεί αντίθετες ροπές. Οι επιπτώσεις στην παιδεία, την υγεία, τον πολιτισμό, ακόμη και στο... ποδόσφαιρο προμηνύουν θυελλώδεις αντιδράσεις. Και αν συνυπολογισθούν και οι παγκόσμιες αντιδράσεις κατά της παγκοσμιοποίησης, με τις όποιες μορφές τους, που τώρα αρχίζουν να εκδηλώνονται και εδώ και ιδιαίτερα κατά της ΕΟΚ, η διαμόρφωση του νέου σκηνικού γίνεται πολύ δυσχερής υπόθεση.

Φυσικά θα επιχειρήσουν αυτό το ογκούμενο κύμα να διοχετευθεί σε σχετικά ανώδυνα σχήματα. Δεν είναι, άλλωστε τυχαίο που, ενώ οι αφελείς εξουσιολάγνοι προσπαθούν με κάθε τρόπο να πλησιάσουν το ΠΑΣΟΚ και τον... Αβραμόπουλο (Δαμανάκη, Μπίστης, Παπαγιαννάκης κ.λ.π.), άλλοι (Κωνσταντόπουλος, Τσοβόλας) πυκνώνουν τις αριστερές κορώνες και ετοιμάζονται να υποδεχθούν τη στροφή προς τα αριστερά των πολιτών, που ήδη ξυπνούν από το λήθαργο.

Ιδού το στάδιο αγώνων της πραγματικής αριστεράς, αυτών που, με όποιο μέχρι τώρα πολιτικό πρόσχημο, αγωνιούν πραγματικά για το κατάντημα της χώρας και για τη θανάσιμη απειλή κατά των ανθρώπων, του πολιτισμού μας, των εθνικών γνωρισμάτων μας.

ΣΧΟΛΙΟ

Το τελευταίο ανέκδοτο:

"Το ΠΑΣΟΚ άνοιξε μέτωπο κατά της... διαφθοράς".

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

• Στις 27 Γενάρη το ΑΣΚΕ έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του στα Γραφεία του. Προηγήθηκαν τρεις ομιλίες.

Ο Ν. Λεοντόπουλος αναφέρθηκε στις διεθνείς εξελίξεις, την πορεία της παγκοσμιοποίησης και τις αρνητικές συνέπειες της ΟΝΕ.

Ο Σ. Στενός ανέλυσε τις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις, ως αντανάκλαση των διεθνών ισορροπιών.

Ο Ν. Καργόπουλος σχολίασε τις εξελίξεις στο χρηματιστήριο και το φόρουμ του Πόρτο Αλέγκρε και ανέλυσε την πρόταση του ΑΣΚΕ για ένα κίνημα για την αποχώρηση της Ελλάδας από την ΕΟΚ.

Η εκδήλωση κρίνεται πολύ επιτυχής όσον αφορά και στο πλήθος όσων παραβρέθηκαν και στο κλίμα που επεκράτησε.

Το φλουρί έπεσε στο Δ. Τσελίκα. Και του χρόνου.

• Η Εκτελεστική Επιτροπή του ΑΣΚΕ έχει ξεκινήσει τις διερευνητικές επαφές σχετικά με την πρόταση για ένα Κίνημα κατά της ΕΟΚ (βλέπε και συνέντευξη του Ν. Καργόπουλου στην εφημερίδα "Αριστερά!"). Οι προοπτικές της πρωτοβουλίας μας κρίνονται ευνοϊκές και οι επαφές συνεχίζονται.

• Για τις 3 Μάρτη Σάββατο, το ΑΣΚΕ προγραμματίσει την επόμενη εξόρμηση του στην επαρχία και συγκεκριμένα στο νομό Εύβοιας. Όσοι ενδιαφέρονται να πάρουν μέρος να επικοινωνήσουν έγκαιρα με την Ε.Ε. Τα έξοδα για το πούλμαν είναι 3.000 δρχ.

• Το Σάββατο στις 24 Μάρτη, στις 7 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί η σύννοδος των μελών του ΑΣΚΕ στα γραφεία μας.

Η σύνοδος θα ασχοληθεί με τις πολιτικές εξελίξεις και τα οργανωτικά μας και, κυρίως, με την εξέλιξη της πρωτοβουλίας μας για ένα κίνημα κατά της ΕΟΚ και τη διατύπωση των θέσεων του ΑΣΚΕ.

• Το ΑΣΚΕ, εκτός από τη σταθερή συμμετοχή του (στο μέτρο των δυνατοτήτων του) στις εκδηλώσεις συμπαραστάσης στους Τούρκους και Κούρδους αγωνιστές, παραβρέθηκε στις 31/1 στην εκδήλωση των Εναλλακτικών Εκδόσεων για τον ιστορικό Νίκο Ψυρούκη, στην εκδήλωση της Κίνησης κατά της Νέας Τάξης, που έγινε στις 5/2 στο Πολυτεχνείο για τις εξελίξεις στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο και στις 9/2 στην εκδήλωση του βιβλιοπωλείου ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ της Ηλιούπολης για "ένα σχολείο για την Τσιάπας" [για ομιον. ενίσχυση της προσπάθειας : Εθνική Τράπεζα, αρ. λογαριασμού : 151/953408-39]

ΣΧΟΛΙΑ

Ο "εθελοντισμός"

Το τι έχει να γίνει με τους (περίπου 60.000!) εθελοντές που χρειάζονται για τους Ολυμπιακούς αγώνες δεν μπορεί τώρα να το συλλάβει η φαντασία. Θα γράψουμε αναλυτικά αργότερα. Για την ώρα όμως: πιστεύει κανείς ότι θα βρεθεί έστω και ένας να προσφέρει εθελοντικά τις υπηρεσίες του σε μια διοργάνωση καθρέφτη του σημερινού καθεστώτος, συνώνυμου της διαφθοράς;

Καταπέχτης ο καιρός της Κυριακάτικης 4/2/2001.

- Για τους "παίτες": «Μας λένε κηίδιους αυτοί που μουτοπόννηρα χυρέμισαν το ίδιο τους το σπίτι»
- Για το Γιάννο: «Τους αριθμούς ευημερίας τους μαχειρεύει ο ίδιος και οι υπηρέτες του, που είναι όλοι υπηρέτες της πιο χριστριμής παχυδσμίας εταιρείας: του Αιεθνούς Νομισματικού Ταμείου»
- Για τη Ν.Α.: «Ποιας αντιποχίτευσης; Της συνένοχης ή ανίκανης, που περιμένει κουλουριασμένη να ορκήσει στον κορβανά;

* * *

- Γι' αυτή τη «συνένοχη» μας μίλησε και κάποιος φίλος, που έμανε κατι λοχαριασμένος:
- Από τα 27 τρις, που έχασαν οι αφεχείς (και συνένοχοι) σε 1 χρόνο, τα 10 τρις πήχαν στο εξωτερικό, τα 10 τρις τα κέρδισαν οι ευνοούμενες επιχειρήσεις (κόσκιαχης, λαμπράχης κη) και τα υπόλοιπα οι «κορητοί»...
 - Μεταξύ των οποίων και κορυφαίοι της Ν.Α.!

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ : Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

κερδοσκοπίας, που έφθασε σε κάθε γωνιά της χώρας και σε κάθε κοινωνική τάξη και παρέσυρε εκατοντάδες χιλιάδες αφελείς, που πίστεψαν ότι θα έχουν κέρδη από το πουθενά, σ' ένα νέο Ελντοράντο. Παράλληλα δημιουργήθηκε ένα δίκτυο χρηματιστηριακό (Τράπεζες, χρηματιστηριακές εταιρείες, ΕΛΔΕ κ.λπ.), που κατηύθυναν τους αφελείς σε υπερτιμημένες μετοχές-φούσκες, επειδή όλοι αυτοί κέρδιζαν.

Οι Τράπεζες τις προωθούσαν, επειδή έπαιρναν πίσω τα δάνεια απ' αυτές τις χρεοκοπημένες επιχειρήσεις και παράλληλα μεγάλη προμήθεια επί της υπερτιμημένης μετοχής τους. Οι άλλοι, επειδή καρπώνονταν το ποσοστό από την αξία των φουσκωμένων συναλλαγών.

Η χρηματιστηριακή ληστεία είναι πολιτική

Ισχυρίζονται οι άθλιοι της κυβέρνησης Σημίτη ότι δεν πρέπει ν' αναμιγνύεται η πολιτική και οι πολιτικοί στο Χρηματιστήριο.

Όταν δανείζουν οι Τράπεζες, οι νόμοι δίνουν το δικαίωμα να εξασφαλίζουν την αποπληρωμή των δανείων τους με εγγυήσεις, που υπερβαίνουν κατά πολύ την αξία τους. Μάλιστα οι Τράπεζες απαιτούν (σαν τοκογλύφοι) πολλαπλάσια των δανείων και πέραν των νομίμων. Γι' αυτό, άλλωστε, έχουν οδηγήσει τους οφειλότες σε καταστροφή και τα κέρδη τους σε τετραπλασιασμό από πέρυσι.

Δεν αρκεί όμως αυτό. Για να πάρουν και την τελευταία δραχμή από τους μικροκαταθέτες με προτροπή των μεγαλοτραπεζιτών η ίδια η κυβέρνηση θεσμοθέτησε τα μετοχοδάνεια για αγορά νέων μετοχών με ενέχυρο τις παλιές. Αυτό δεν είναι πολιτική ; Γιατί στο χρηματιστήριο δεν υπάρχουν νόμοι και αρχές, που να διασφαλίζουν τουλάχιστον τη φερεγγυότητα των επιχειρήσεων αυτών, ώστε να υπάρχει στοιχειώδης εξασφάλιση των επενδυτών ; Η ίδια, μάλιστα, η κυβέρνηση συμμετέχει στην απάτη, όταν, για να εισαγάγει την Αγροτική Τράπεζα στο Χρηματιστήριο στα πλαίσια των εντολών της ΟΝΕ, μετατρέπει τις ζημιές της σε κέρδη με εικονικές πωλήσεις μετοχών της σε θυγατρικές εταιρείες της.

Η απουσία νόμων και ελεγκτικών αρχών είναι πολιτική, που υπαγορεύουν οι διεθνείς οργανισμοί (ΔΝΤ, Διεθνής Τράπεζα,

κ.λ.π.) της «παγκοσμιοποίησης» και της ΟΝΕ.

Η ίδια πολιτική είναι να τους στέλνουν όλους στο Χρηματιστήριο, ν' αφήνουν τις Τράπεζες και τους ισχυρούς του κεφαλαίου να κυριαρχήσουν, ώστε, αφού λήστεψαν οριστικά τους μικροεπενδυτές, να ληστέψουν τώρα και τις αποταμιεύσεις των υπολοίπων που διέφυγαν.

ΣΧΟΛΙΑ

Χρηματιστήριο 1

Όταν το χρηματιστήριο ανέβαινε,

- το ΠΑΣΟΚ θριαμβολογούσε ότι είναι αποτέλεσμα της οικονομικής του πολιτικής.
- η ΝΔ εκθείαζε το θεσμό και δεν προειδοποιούσε κανέναν για ό,τι έμελλε να συμβεί, γιατί και δικά της κορυφαία στελέχη θησαύριζαν!
- κάποιοι "μισο" αριστεροί είτε ασχολούνταν με λεπτομέρειες, είτε σιωπούσαν.

Χρηματιστήριο 2

Όταν το Χρηματιστήριο ανέβαινε, 1.200.000 Έλληνες πολίτες πάσης προελεύσεως

- εμπιστεύτηκαν τους πολιτικούς, που τους είπαν να "επενδύσουν" και τους ψήφισαν στις εκλογές.
- θέλησαν να βγάλουν λεφτά χωρίς δουλειά (από τα σοβαρότερα ελαττώματα ενός ανθρώπου, έλεγε ο Γκάντι).
- τζόγαραν όχι μόνο αποταμιεύσεις, αλλά με δάνεια, σπίτια, προίκες, μέχρι και αποζημιώσεις εργατικών ατυχημάτων.

Χρηματιστήριο 3

Όταν το Χρηματιστήριο ανέβαινε, το ΑΣΚΕ με δημοσιεύματα στην ΑΘΗΝΑΪΚΗ και άρθρο στο ΑΡΔΗΝ (με άλλους "απροσάρμοστους") έλεγε ότι

- είναι ατιμία να θέλεις να βγάλεις λεφτά χωρίς να δουλέψεις, γιατί, αν κερδίσεις, θα τα κλέψεις από άλλους που δούλεψαν.
- οι πολίτες δεν πρέπει να εμπιστεύονται τους ανήθικους πολιτικούς (και να θέλουν να μιμηθούν το ήθος τους)
- όλοι οι απλοί πολίτες θα χάσουν τα λεφτά τους, γιατί όλη η δουλειά στήθηκε, ακριβώς, για να τους κλέψουν.

Όλοι εμείς προκαλέσαμε τη δυσφορία των "επενδυτών", χάσαμε φίλους και αποδοκιμαστήκαμε στις εκλογές.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ:

“Πρέπει να συσπειρωθούν όσοι πιστεύουν ότι η Ελλάδα πρέπει να αποχωρήσει από την ΕΟΚ”

Συζητάμε με τον Νίκο Καργόπουλο, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας -(ΑΣΚΕ)

“Το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΑΣΚΕ) είναι ένα μικρό κόμμα της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς

που ιδρύθηκε το 1984. Πυρήνας του ήταν μέλη της Επιτροπής Οργανωτικού του ΠΑΣΟΚ, που αμέσως μετά τις εκλογές του 1981 διαπίστωσαν ότι η κυβερνητική πράξη του ΠΑΣΟΚ δεν θα είχε καμία σχέση με τις διακηρυγμένες ιδεολογικές του κατευθύνσεις ούτε με το πολιτικό πρόγραμμα που παρουσιάστηκε στον ελληνικό λαό. Τα μέλη αυτά την άνοιξη του 1982 παραιτήθηκαν από τα υπόλοιπα όργανα του κόμματος, περιμένοντας τη σύνοδο της ΚΕ, απ’ όπου θα ξεκινούσε ένας εσωκομματικός αγώνας. Η σύνοδος, μετά πολλές αναβολές, πραγματοποιήθηκε το καλοκαίρι του 1983. Η σύγκρουση στην ΚΕ

μελών, μια διαγραφή που ήταν και δική τους επιθυμία αφού αισθάνονταν πια ‘ξένο σώμα’.

Ο αγώνας για την εθνική ανεξαρτησία, που περιλαμβάνει την αποχώρηση από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ, θεωρείται από το ΑΣΚΕ προϋπόθεση για οποιοδήποτε βήμα προόδου. Ήτον αγώνα αυτό τον επωμίζονται οι λαϊκές τάξεις και στρώματα, μια και η αστική τάξη είναι εμπορομεσική, συνεπώς είναι ταυτόχρονα αγώνας για το σοσιαλισμό. Μια σοσιαλιστική κοινωνία το ΑΣΚΕ την οραματίζεται με πλήρη κατοχύρωση των πολιτικών και λαϊκών ελευθεριών”.

- Σ’ άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπάρχει ένα κλίμα και πνεύμα κατά της Ε.Ε., που έχει εκφραστεί και στο πολιτικό επίπεδο. Υπάρχει ένα τέτοιο κλίμα και στην Ελλάδα;

- Θα μας επιτρέψετε να διατηρήσουμε τον όρο ΕΟΚ, γιατί αυτός ο οργανισμός δεν ολοκληρώθηκε πολιτικά, ούτε πρόκειται να ολοκληρωθεί. Υπάρχει, για να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου, με σκοπό την αγγριότερη εκμετάλλευση των ασθενέστερων χωρών και των λαών.

Στις άλλες χώρες υπάρχει ένα τέτοιο κλίμα, με την έννοια ότι “δε συμφέρει”. Στην Ελλάδα υπάρχει ένα ευρύτατα διαδεδομένο πνεύμα εχθρότητας μέχρι και μίσους προς την ΕΟΚ, ακόμη και

σε πολίτες που δεν έχουν πειστεί ότι η αποχώρηση από την ΕΟΚ είναι ρεαλιστική. Ο κάθε πολίτης ξεκινά από τις δικές του ιδιαίτερες ευαισθησίες και αρχίζει να αντιλαμβάνεται γενικότερα το ρόλο της ΕΟΚ. Σ’ αυτό το στάδιο βρισκόμαστε. Εξάλλου οι υποσχέσεις του 1980 για τα οφέλη από την ένταξη στην ΕΟΚ αποδείχθηκαν απατηλές και τα ίδια και χειρότερα αποδεικνύονται σήμερα με την ένταξη στην ΟΝΕ.

- Γιατί όμως στην Ελλάδα δεν έχει εκφραστεί πολιτικά ένα τέτοιο πνεύμα; Πού οφείλεται η απάρνηση του απήματος για αποχώρηση της Ελλάδας από την ΕΟΚ;
- Σίγουρα η απάντηση δεν είναι ότι η Ελλάδα ωφελείται. Αντιθέ-

τως, σύμφωνα με τις στατιστικές της ίδιας της ΕΟΚ, υφίσταται περισσότερο από κάθε άλλη χώρα τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της ένταξης.

Επιπλέον, είμαστε οι μόνοι που αισθανόμαστε “ξένοι”, αφού είμαστε οι μόνοι που δεν προερχόμαστε από γερμανοκελτικά φύλα.

Διαφέρουμε ιστορικά, πχ ακόμη και τους τελευταίους δύο αιώνες μόνο εμείς, οι Ιρλανδοί και οι Φινλανδοί δεν υπήρξαμε αποικιοκράτες.

Διαφέρουμε πολιτιστικά, γιατί στην κοιτίδα των γερμανικών φυλών δεν έφτασε ποτέ ούτε ο ελληνικός, ούτε ο ελληνορωμαϊκός, ούτε ο βυζαντινοχριστιανικός πολιτισμός.

Διαφέρουμε θρησκευτικά, κι αυ-

τή είναι μια διάσταση που πρέπει να την αναλύσουμε ξανά εμείς στην Αριστερά.

Αγανακτούμε περισσότερο από τον καθένα για τη "συνωμοτική" λήψη των αποφάσεων στην ΕΟΚ και την πλήρη απαξίωση των δημοκρατικών θεσμών, αφού η Ελλάδα είναι η κοιτίδα της δημοκρατίας, ενώ η ιστορία της Δυτικής Ευρώπης είναι βασικά ιστορία δουλοπαροικίας.

Είμαστε η μόνη χώρα της ΕΟΚ που απειλούνται τα σύνορά της, χωρίς η ΕΟΚ να τα εγγυάται (Ίμια), ούτε καν να μας υποστηρίζει. Αντιθέτως, συζητεί την ένταξη της Τουρκίας με το 40% της Κύπρου υπό κατοχή.

Τέλος, είμαστε ο μόνος λαός που δεν πείστηκε από τη νατοϊκή "πλύση εγκεφάλου" για τα προπέρσινα εγκλήματα στη Γιουγκοσλαβία, που υποστήριξαν πλήρως και με υπογραφές τους όλες οι κυβερνήσεις της ΕΟΚ.

Επομένως οι προϋποθέσεις και οι διαθέσεις για ένα ελληνικό Κίνημα κατά της ΕΟΚ υπάρχουν περισσότερο από κάθε άλλη χώρα. Αυτό που δεν υπήρξε μέχρι τώρα είναι η πολιτική πρωτοβουλία για ένα τέτοιο Κίνημα, κυρίως γιατί οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα και η αστική τάξη είναι τόσο ξενόδουλες όσο πουθενά. Σε άλλες χώρες υπάρχουν μερίδες της αστικής τάξης που είναι εθνικές και, μαζί με άλλες κοινωνικές δυνάμεις, στηρίζουν το αίτημα της αποχώρησης.

- Πολλοί καλοπροαίρετοι άνθρωποι, που διάκεινται εχθρικά προς την ΕΟΚ, διερωτώνται αν είναι ρεαλιστική η έξοδος απ' αυτήν. Τι θα απαντούσατε;
- Ας τελειώνουμε μ' αυτή τη μυθολογία του εκφοβισμού. Αν δεν ήμασταν στην ΕΟΚ, θα ήμασταν καλύτερα. Η Αλβανία και η Βουλγαρία έφτασαν στη σημερινή κα-

τάσταση, όχι γιατί δεν ήταν στην ΕΟΚ, αλλά γιατί απέτυχαν ιστορικά τα προηγούμενα καθεστώτα τους και, κυρίως, γιατί (μετά την κατάρρευση αυτών) εναπόθεσαν τις ελπίδες τους στην ΕΟΚ και τις ΗΠΑ.

Τι έπαθε η Νορβηγία που έμεινε έξω από την ΕΟΚ; Είναι η μόνη χώρα της Σκανδιναβίας που αναπτύσσεται. Αντιθέτως, στη Σουηδία και την Αυστρία, από τη στιγμή που μπήκαν στην ΕΟΚ, άρχισαν και οξύνονται διαρκώς τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα (και ο Χάιντερ δημιούργημά τους).

Η μυθολογία επεκτείνεται και στη θεωρία ότι πρέπει να αγωνιστούμε μέσα στην ΕΟΚ, για να τη βελτιώσουμε ή, ακόμη, να τη μετατρέψουμε σε σοσιαλιστική (!). Θέση μας είναι ότι η ΕΟΚ μόνο χειρότερη θα γίνεται και το καλύτερο που μπορεί να γίνει είναι μία-μία χώρα ν' αποχωρεί απ' αυτήν.

Η αμφιβολία των καλοπροαίρετων πολιτών που προαναφέρατε οφείλεται στη σύγχυση που προκαλούν τα πολιτικά κόμματα και τα ΜΜΕ (και όλες οι ελίτ) και στην απουσία ενημέρωσης και ολοκληρωμένου αντίλογου, που βεβαίως δεν μπορεί να αρθρώσει ο μεμονωμένος πολίτης. Γι' αυτό και η ανάγκη πολιτικής έκφρασης των αντιΕΟΚικών διαθέσεων.

- Γιατί σήμερα πολλοί χώροι της επίσημης και ανεπίσημης Αριστεράς θεωρούν αναχρονιστικό το αίτημα της εξόδου από την ΕΟΚ;
- Η κακοδαιμονία της Ελλάδας σ' όλη τη νεώτερη ιστορία της είναι η πολιτική της εξάρτηση από ξένες δυνάμεις. Κι αυτό δεν αφορά μόνο το συντηρητικό χώρο. Σ' ολόκληρη την ιστορία της ελληνικής Αριστεράς υπάρχει μια συνεχής διαπάλη ανάμεσα στις δυνά-

μεις της εξάρτησης και της απελευθέρωσης απ' αυτήν, ανάμεσα σ' αυτούς που πιστεύουν σ' ό,τι λένε και σ' άλλους που χρησιμοποιούν την ιδεολογία ως άλλοθι. Ένα μεγάλο μέρος της νέας Αριστεράς (ΠΑΣΟΚ) αλλοτριώθηκε από την εξουσία και πέρασε στο αντίπαλο στρατόπεδο. Ένα μεγάλο μέρος της παραδοσιακής Αριστεράς, μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ, βρήκε νέο προστάτη στο πρόσωπο της ΕΟΚ, με το αζημίωτο βέβαια. Άλλες δυνάμεις, κυρίως της "αναγεωτικής" Αριστεράς, αν και δεν έχουν πουλήσει την ψυχή τους, κάτω από το βάρος της διάψευσης των προσδοκιών και της ιδεολογικής κυριαρχίας της Νέας Τάξης, δεν στηρίζουν το αίτημα της αποχώρησης σήμερα. Θα το κάνουν, ελπίζουμε, αύριο.

Το ΚΚΕ πέρασε από διάφορες φάσεις στο θέμα της ΕΟΚ, αλλά τώρα υποστηρίζει την αποδέσμευση. Τέλος, στην εξωκοινοβουλευτική Αριστερά υπάρχουν δυνάμεις (και το ΑΣΚΕ σ' αυτές) που διατυπώνουν καθαρά το αίτημα της αποχώρησης, αλλά δεν προχωρούν πέρα από την καταγγελία, τη γενικότητα και την κομματική έκφραση. Δεν λειτουργούν στην κατεύθυνση δημιουργίας Κινήματος.

Αυτές είναι οι δικές μας εκτιμήσεις. Ο καθένας, βέβαια, δικαιούται να δίνει τις δικές του απαντήσεις. Το ζητούμενο, πάντως, για όλη την Αριστερά είναι ν' αντιληφθεί ότι ο ιστορικός της ρόλος δεν είναι στο περιθώριο. Ειδικά η ένταξη στην ΕΟΚ, δηλαδή ο τρόπος ένταξής μας στο καπιταλιστικό σύστημα με τη χειρότερη μορφή σήμερα στη φάση της παγκοσμιοποίησης, είναι το ζήτημα στο οποίο η Αριστερά χαρακτηρίζεται και κρίνεται, αφού η αστική τάξη στην Ελλάδα ήταν πάντα (επαναλαμβάνουμε) εμπορομεσιτική και δεν πρόκειται να αλλάξει.

● Ποιες πρωτοβουλίες και συσπειρώσεις μπορούν να προβάλλουν το αίτημα της εξόδου από την ΕΟΚ;

● Πρώτα απ' όλα πρέπει να συσπειρωθούν όλοι όσοι πιστεύουν ότι η Ελλάδα πρέπει να αποχωρήσει από την ΕΟΚ. Οργανώσεις πολιτικές, κοινωνικές, πολιτιστικές κλπ, μεμονωμένοι πολίτες. Ο στόχος δεν είναι να προστεθούν οι αριθμοί 3-4 οργανώσεων, αλλά η ανάπτυξη Κινήματος, που θα περιλαμβάνει όλες τις κοινωνικές κατηγορίες που καταστρέφονται από την ΕΟΚ, δηλαδή τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού. Το Κίνημα πρέπει να λειτουργεί χωρίς κομματικές ταμπέλες ή σκοπιμότητες. Τα κόμματα μπορούν να λειτουργούν παράλληλα και αυτόνομα.

(Από τη συσπείρωση αυτή, φυσικά, αποκλείεται η ακροδεξιά, που αποτελεί τη βολική αντιπολίτευση της ΕΟΚ. Ο ρόλος της είναι να υιοθετεί ιδέες και αιτήμα-

τα για να τα αποδυναμώνει, με τη βοήθεια των ΜΜΕ. Το 1974 η χούντα με κορώνες πατριωτισμού πούλησε την Κύπρο).

Μέσα από εκδηλώσεις, διανομή εντύπων, δημοσιεύσεις, συνευξείς κλπ, πρέπει να αποκαλυφθούν όλες οι τραγικές συνέπειες της ένταξης τόσο σε γενικό επίπεδο όσο και σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες. Στην πλήρη εγκεφάλου ότι "η ΕΟΚ είναι μονόδρομος", "η ΕΟΚ μας δίνει λεφτά", "η ΕΟΚ μας προστατεύει" κλπ, να αντιπαρατεθεί η θέση "έξω από την ΕΟΚ" και ν' αρχίσει να συνειδητοποιείται ως αναγκαίος και εφικτός στόχος.

Μέσα από τα μαζικά κινήματα, πέρα από την ευθύνη της εργοδοσίας και της κυβέρνησης, πρέπει να αναδεικνύεται η ευθύνη της ΕΟΚ για τα ογκούμενα προβλήματα, γιατί αυτή αποφασίζει για την τύχη μας.

Πολύτιμη θα είναι η επαφή και αλληλεγγύη με τα προοδευτικά

αντιΕΟΚικά κινήματα άλλων χωρών της ΕΟΚ, καθώς και με αντίστοιχες δυνάμεις στα Βαλκάνια. Τέλος κρίνουμε σκόπιμες δύο διευκρινήσεις:

- Η αποχώρηση από την ΕΟΚ δεν σημαίνει διακοπή των σχέσεων μαζί της, αλλά την αποκατάσταση νέων σχέσεων στη βάση της αυτονομίας και του αμοιβαίου συμφέροντος.

- Πριν την ένταξη στην ΕΟΚ η κατάσταση δεν ήταν ιδανική, ούτε θα λυθούν ως διά μαγείας όλα τα προβλήματά μας με την αποχώρηση. Αλλά ο ίδιος ο αγώνας για την αποχώρηση και πολύ περισσότερο η επιτυχία του στόχου δημιουργεί πολύ καλύτερες προϋποθέσεις για την παραπέρα πορεία, που, κατά τη γνώμη του ΑΣΚΕ, πρέπει να είναι σοσιαλιστική.

Ο καθένας, βέβαια, έχει τις απόψεις του και η πορεία θα αποφασίζεται από τον ελληνικό λαό με πλήρη σεβασμό στους κανόνες της δημοκρατίας.

Η παραπάνω συνέντευξη δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Αριστερά!»

Η Αναθεώρηση του Συντάγματος ερήμην των Ελλήνων

Μία από τις πιο σημαντικές πολιτικές διαδικασίες, που επηρεάζει γενικότερα τη ζωή της χώρας, είναι αυτή της αναθεώρησης του Συντάγματος, του βασικού νόμου κάθε κοινωνίας, με αυξημένη ισχύ και διάρκεια.

Η πρόταση αναθεώρησης μπορεί να υποβληθεί μόνο αφού παρέλθει 5ετία από την προηγούμενη και πρέπει να περάσει με αυξημένες πλειοψηφίες και μέσα από 2 διαδοχικές Βουλές. Μία τέτοιου είδους διαδικασία θα έπρεπε, λοιπόν, να προκαλεί γενικότερο ενδιαφέρον και να αποτελεί το κέντρο προβληματισμού, προτάσεων και συμφωνιών του συνόλου του ελληνικού λαού.

Τίποτα τέτοιο δεν συμβαίνει τώρα. Όλα εν κρυπτώ και παραβύστω, ουσιαστικά. Και επί του περιεχομένου της αναθεώρησης τα πράγματα ακόμη χειρότερα. Η γενική κατεύθυνση είναι ο περιορισμός των φραγμών στην κεντρική εξουσία (που γνωρίζουμε ποια είναι και τι, δυστυχώς, επιδιώκει) και γενικότερα η υποβάθμιση της Δημοκρατίας και η ενίσχυση του αυταρχισμού.

Το παράδειγμα της κατάργησης του άρθρου 24 (προστασία των δασών κ.λ.π.) και ο περιορισμός των αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου Επικρατείας για έλεγχο της αυθαιρεσίας των κυβερνητικών ενεργειών είναι ενδεικτικό.

Θα επανέλθουμε πιο αναλυτικά.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ (ή αδιέξοδο) ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Η πορεία μέχρι πριν από ένα χρόνο φαινόταν ανέφελη και οι ανά τον κόσμο μηχανισμοί στήριξης (Μ.Μ.Ε. και πληρωμένες "αριστερές" γραφίδες) θριαμβολογούσαν και υμνολογούσαν το μονόδρομο" της αμερικάνικης παγκοσμιοποίησης.

Πολλά όμως τώρα έχουν αλλάξει, που δημιουργούν ανησυχίες στους πρωταγωνιστές και μεγάλη αμηχανία στους υποστηρικτές τους.

Ζοφερή η εικόνα των ΗΠΑ

Πρώτα-πρώτα η ηγέτιδα δύναμη, οι ΗΠΑ, δεν είναι συμπαγής. Οι εσωτερικές αντιθέσεις τους είναι τόσο μεγάλες, ώστε έστω η κορυφή του παγόβουνου βγήκε στην επιφάνεια με τις τελευταίες προεδρικές εκλογές και την επικράτηση του Μπους, δηλαδή του παλιού εμπορικού λόμπυ και των πετρελαίων, σε βάρος της επέλασης του εβραϊκού κεφαλαίου, που επιχείρησε να προωθήσει αστόχαστα τον καθαρόαιμο Εβραίο αντιπρόεδρο, τον Λίμπερμαν. Οι επιπτώσεις παγκόσμια και ιδιαίτερα στην Ευρώπη, στη Βαλκανική και Μέση Ανατολή (που μας ενδιαφέρει) θα είναι σημαντικές.

Η εικόνα των ΗΠΑ γίνεται ακόμη πιο ζοφερή με τους μηδενικούς ρυθμούς ανάπτυξης και το τεράστιο εξωτερικό χρέος. Τα πρώτα αποτελέσματα της αποθέωσης των ιδιωτικοποιήσεων γίνονται αισθητά. Στην Καλιφόρνια ο κόσμος μένει χωρίς ηλεκτρικό (!) και αναγκάζονται να αγοράζουν ρεύμα από το τριτοκοσμικό Μεξικό(!). Πώς αυτή η χώρα να αποτελεί πλέον πρότυπο, ακόμη και για όσους αποδέχονται το καπιταλιστικό σύστημα;

Οι επιπτώσεις στην Ευρώπη

Οι αλλαγές αυτές επηρέασαν αμέσως και τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Η πορεία της ΕΟΚ κατά των λαών της και ιδιαίτερα των περιφερειακών και ασθενέστερων οικονομικά συνεχίζεται, αλλά η συγκέντρωση δύναμης στη Γερμανία ήδη δημιουργεί προβλήματα. Την ακολουθούν μόνο η Ιταλία και η Ελλάδα του Σημίτη, όπως ήδη φάνηκε στη Νίκαια, ενώ όλοι οι υπόλοιποι, τουλάχιστον, ανησυχούν. Ταυτόχρονα η νέα αυτή δύναμη έκανε τις πρώτες δοκιμές επίθεσης κατά των ΗΠΑ, με την ανακίνηση του εγκλήματος στο Κόσσοβο μέσω της τάχα ευαισθησίας για το πρόβλημα του απεμπλουτισμένου ουρανίου.

Το πιο σημαντικό, όμως, πρόβλημα γι' αυτούς είναι οι ογκούμενες, σε παγκόσμιο πλέον επίπεδο, αντιδράσεις κατά της παγκοσμιοποίησης. Αρχικά εκδηλώθηκαν ως αμφισβητήσεις, ακόμη και μέσα στους κόλπους της, για την αποτελεσματικότητα αυτής της πορείας, στη συνέχεια εξελίχθηκαν σε ευθείες επιθέσεις εναντίον της και σήμερα πλέον παίρνουν μορφή χιονοστιβάδας, που οδηγεί και τους μέχρι χθες υμνητές σε απόγνωση...

Η πρώτη μορφή αυτών των επιθέσεων είναι "ριζική", "συστημική", επιτίθεται τυφλά σε κάθε εκδήλωση της αμερικάνικης παγκοσμιοποίησης με σειρά κινητοποιήσεων από το Σιάτλ, την Ουάσιγκτον, την Πράγα, το Νταβός, και τη Νίκαια, που δημιουργήσαν ήδη τόση αναστάτωση, ώστε αποφάσισαν οι ανέμελοι μέχρι τώρα αρχιτέκτονες, να συνεδριάσουν την επόμενη φορά στην έρημο του ...Κατάρ!

Η δεύτερη, σε πρώτη ματιά πιο μετριοπαθής, εκδηλώθηκε στη σύνοδο του Πόρτο Αλέγκρε στη Βραζιλία (βλέπε άλλο άρθρο).

Τώρα πια κανένας δεν τολμά να μιλήσει για μονόδρομους και αυτό έχει ήδη τις επιπτώσεις του παντού.

ΣΧΟΛΙΑ

Η κυριολεξία του εκβιασμού

Οι Αμερικανοί (ΗΠΑ) προειδοποιούν (για να πετύχουν, φυσικά, άλλους στόχους) πως, αν υπάρξει νέο θύμα της "τρομοκρατίας" Αμερικανός ή Βρετανός, οι Ολυμπιακοί δύσκολα (!) θα γίνουν (στην Αθήνα).

Δεν έχουν, λοιπόν, παρά να σκοτώσουν ένα δικό τους και...

ή, αυτά παθαίνουν όσοι επένδυσαν στην Ολυμπιάδα.

Η Ελλάδα, όμως, τι φταίει;

Δε θα υπάρξει γενική αντίδραση:

Κινδυνεύει ακόμη και η ελληνική γραφή. Δικαιολογία οι Η/Υ. Μα οι μηχανές πρέπει να προσαρμόζονται στις ανάγκες των ανθρώπων (και είναι δυνατό να γίνει αυτό) και όχι οι ανάγκες των ανθρώπων στις μηχανές.

"KALOS IRTE PRESIDENTE", έγραφαν τα πλακάτ των ελλήνων των της Κάτω Ιταλίας στην υποδοχή του Προέδρου της Ελλάδας.

Έτσι, κάπως, φαντάζονται τα Ελληνικά οι εκσυγχρονιστές.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ : Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Οι βομβαρδισμοί των αμάχων, των εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, των μαιευτηρίων, των γεφυρών, η πρόκληση ανεπανόρθωτης καταστροφής του περιβάλλοντος και η καταδίκη του σερβικού λαού σε αργό θάνατο από τη χημική μόλυνση και τη ραδιενέργεια είναι διαρκές έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, που διέπραξαν οι δυτικοί γκάνγκστερς. Στο Ιράκ το διαπράττουν ακόμη. Η ανθρωπότητα δεν πρέπει να ξεχάσει τους ένοχους δυτικούς ηγέτες και την ηγεσία του ΝΑΤΟ και κάποτε πρέπει ν' αποδώσει δικαιοσύνη.

Πρόσχημα ήταν η καταπίεση των Αλβανών του Κοσόβου από το καθεστώς του Μιλόσεβιτς, αφού κι αυτοί υπέστησαν τα ίδια με τους Σέρβους από τις νατοϊκές βόμβες. Ο Μιλόσεβιτς ήταν δικός τους μια και τους είχε βοηθήσει στη Βοσνία με την εγκατάλειψη των Σερβοβόσνιων και τον ξεριζωμό 300.000 Σέρβων για να μοιράσουν τη μεγάλη Γιουγκοσλαβία στις σφαίρες επιρροής τους.

Έγκλημα

Το έγκλημα είναι ειδικότερο, επειδή η επέμβαση δεν είχε κανένα ουσιαστικό γεωπολιτικό στόχο ούτε για τις ΗΠΑ ούτε για τους ευρωπαίους κολαούζους τους. Ούτε τη μεγάλη Αλβανία ήθελαν, ούτε ν' αλλάξουν τις ισορροπίες της περιοχής, που έτσι κι' αλλιώς έχουν υπό τον έλεγχό τους. Αντίθετα η ανεξαρτησία του Κοσόβου θ' αποσταθεροποιήσει τα Βαλκάνια με πρώτη την ίδια την Αλβανία. Οι Αλβανοί του Κοσόβου θεωρούν τους ομόφυλούς τους της Αλβανίας «υπανάπτυκτους».

Η επέμβαση έγινε καθαρά για επίδειξη της αμερικανικής δύναμης και τη νομιμοποίηση του ΝΑΤΟ ως οργάνου επέμβασης της αμερικανόπνευστης «διεθνούς κοινότητας». Κτύπησαν το σερβικό λαό επειδή είναι περήφανος και το αποδείχνει και τώρα χωρίς το Μιλόσεβιτς. Γι' αυτό είναι βάρβαροι και εγκληματίες μηδέ της κυβέρνησης Σημίτη εξαιρουμένης, που έδωσε τ' αεροδρόμια και τα εδάφη μας στους νατοϊκούς, που είναι αμφίβολο αν μπορούσαν να πετύχουν χωρίς την Ελλάδα.

Στο Κόσοβο έμπλεξαν

Με την εκλογή Μπους οι Αμερικάνοι θέλουν να ξεμπλέξουν από τα Βαλκάνια και να φορτώσουν το Κόσοβο στους εοκικούς συμμάχους τους. Τρέμουν στην ιδέα της μακροχρόνιας εμπλοκής, που, όπως φαίνεται, θα έχουν οι νατοϊκοί χωρίς προοπτική πολιτικής διεξόδου ευνοϊκής για τα αμερικανικά συμφέροντα. Δεν έχουν πια το μύθο του Μιλόσεβιτς για να δικαιολογήσουν τα εγκλήματά τους. Άλλωστε, μετά το Βιετνάμ αποφεύγουν την ανάμιξη της κοινωνίας τους στις στρατιωτικές τους επεμβάσεις και γι' αυτό πρώτο τους μέλημα είναι η αποφυγή απώλειας στρατιωτών με τη χρήση πυραύλων και αεροπλάνων, δηλ. από μακριά. Ο Μπους άλλωστε εξάγγειλε την ανάπτυξη **πυραυλικού συστήματος**, ώστε ν' απειλούν ακόμη από πιο μακριά.

Η Γερμανία αντέδρασε

Η Γερμανία μπρος στο ενδεχόμενο της αμερικανικής αποχώρησης αντέδρασε και μέσω της Ιταλίας και του Βελγίου έβγαλε στη δημοσιότητα τις ασθένειες και τους θανάτους των στρατιωτών, που προκαλεί το ουράνιο που χρησιμοποιήθηκε και που όλοι, βέβαια, αυτοί γνώριζαν από την πρώτη στιγμή και απέκρυπταν από τους λαούς τους. Για το μέγεθος της μόλυνσης και της καταστροφής στη Γιουγκοσλαβία είχαν ενημερωθεί από την αρχή των βομβαρδισμών, όπως αποκάλυψε ο Γιωργάκης πριν λίγες ημέρες στη Βουλή.

Με τον τρόπο αυτό η Γερμανία θέλει να θέσει θέμα αποχώρησης και των Ευρωπαίων, ώστε να εκβιάσει: ή αμερικανική παραμονή ή λύση που είναι σχεδόν αδύνατη χωρίς βία.

Όλα «φυσιολογικά»

Είναι βέβαιο ότι, μόλις υπάρξει κάποιος συμβιβασμός μεταξύ τους, τότε όλα θα ξαναγίνουν φυσιολογικά. Το ουράνιο ακίνδυνο, τα τοξικά αβλαβή, οι λευχαιμίες εντός των στατιστικών ορίων, οι θάνατοι φυσιολογικοί.

Στη χώρα μας ήδη πήραν γραμμή ότι τίποτα δε συμβαίνει. «Γίνονται έλεγχοι», «φυσιολογικά όρια», «τίποτα ανησυχητικό». Κι' όμως ολ' αυτά θα έπρεπε να μας προκαλούν ακόμη μεγαλύτερη ανησυχία.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΗΜΕΡΑ

Οι εξεγέρσεις και διαδηλώσεις στο Σιάτλ, στην Πράγα, στην Νίκαια, το Νταβός καθώς και το φόρουμ του Πόρτο Αλέγκρε δεν πρέπει να δημιουργούν αφελή απαισιοδοξία. Στο Κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης συμμετέχει μια απέραντη ποικιλία φορέων με διαφορετικές αφετηρίες, φιλοσοφίες, ευαισθησίες και ταξικές αναφορές. Και έτσι πρέπει. Όλοι πρέπει να εκφράζονται. Ας μην ξαναζηήσει η ανθρωπότητα τις ολέθριες συνέπειες της αντίληψης "ένα είναι το κόμμα". Η κατάρρευση των καθεστώτων του (αν) υπαρκτού σοσιαλισμού ας μας διδάξει όλους.

Για να περάσει ένα Κίνημα από την αντίδραση, στην εναλλακτική πρόταση κι απ' αυτήν στον αγώνα για την υλοποίησή της το εγχείρημα δυσκολεύει. Αλλά μπορεί και πρέπει να προχωρήσει και μάλιστα, όχι επιδιώκοντας βελτιώσεις του συστήματος (που δεν βελτιώνεται), αλλά με ανατροπή των δομών του.

Το μεγάλο και τα ΜΜΕ

Δεν πρέπει να διαφεύγει ότι η παγκοσμιοποίηση θίγει σοβαρά (και, ίσως, απειλεί με καταποντισμό) σημαντικές κατηγορίες του κεφαλαίου, που για να επιβιώσουν (και να ξαναεπιτεθούν) συντάσσονται με το Κίνημα. Ισχυρά ΜΜΕ τους εκφράζουν, όπως διαπιστώνουμε και στην Ελλάδα, όπου μόνο καλά λόγια γράφτηκαν για το Πόρτο Αλέγκρε. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πήρε μέρος στο φόρουμ και, μάλιστα, ανέλαβε την οικονομική στήριξη και το συντονισμό της δράσης Κοινοβουλευτικών άλλων Ηπείρων κατά της παγκοσμιοποίησης(!). Ο σύμβουλος της Κομισιόν Ρ. Πετρελά είναι πρόεδρος της "ομάδας της Λισαβώνας", που συνδιοργάνωσε το φόρουμ, προφανώς για να το οδηγήσει σε δρόμους ακίνδυνους για το καπιταλιστικό σύστημα.

Ας κλείσουμε αυτό το άρθρο με την πιο σημαντική (κατά τη γνώμη μας) παρατήρηση: Το Κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης είναι (προφανώς) παγκόσμιο. Χρειάζονται ο συντονισμός,

ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ

Το Πόρτο Αλέγκρε είναι μια πόλη 1.200.000 κατοίκων, πρωτεύουσα μιας περιοχής 10.000.000 κατοίκων, στη Νότια Βραζιλία. Τόσο ο δήμαρχος, όσο και ο κυβερνήτης ανήκουν σε μια Αριστερά, που έχει μετατρέψει την περιοχή σε εργαστήρι κοινωνικών εμπειριών, που συγκρούονται με τους "μονόδρομους" της παγκοσμιοποίησης και τις αξίες του καπιταλισμού. Η δημοκρατία είναι συμμετοχική και οι λαϊκές συνελεύσεις αποφασίζουν για στέγη, συγκοινωνίες, απορρίμματα, περίθαλψη, ύδρευση, αποχέτευση, καθαριότητα, περιβάλλον, αλφαριθμητισμό - εκπαίδευση, πολιτισμό, ασφάλεια. Ελέγχουν τη διάθεση των κεφαλαίων, την πρόοδο των έργων, τη διαφάνεια. Κρούσματα διαφθοράς πολύ δύσκολο να υπάρξουν.

Ο δήμαρχος και ο κυβερνήτης, λοιπόν, κάλεσαν στην πατρίδα τους εκπροσώπους της παγκόσμιας αμφισβήτησης. Και δεν αισθάνονταν καθόλου μόνοι. Βορειότερα, στη Βενεζουέλα, ο πρόεδρος Ούγο Τσάβες, πιστός στις ιδέες του συμπατριώτη του επαναστάτη - σύμβολου για όλη τη Λατινική Αμερική Σιμόν Μπολιβάρ, επί 2 χρόνια σαρώνει σ' όλες τις εκλογές και αμφισβητεί πλήρως την ηγεμονία των ΗΠΑ. Βορειότερα, οι Ζαπατίστας στο Μεξικό ελέγχουν 4 περιοχές της επαρχίας Τσιάπας, απ' όπου η κυβέρνηση έχει απομακρύνει τα στρατεύματά της και τώρα διαπραγματεύονται την απόσυρση και από άλλες τρεις, ώστε να περάσουν στη νόμιμη δράση.

Στην Κολομβία, το Περού και τον Ισημερινό (Εκουαδόρ) μάχονται ισχυρές ανταρτικές δυνάμεις. Στην Αργεντινή και τη Χιλή κεντροαριστερές κυβερνήσεις δεν αποδέχονται (πλήρως, τουλάχιστον) την κυριαρχία των ΗΠΑ, πιεζόμενες από τα λαϊκά στρώματα που τις εξέλεξαν.

Τέλος ο Κουβανός ηγέτης Φιντέλ Κάστρο υποδέχτηκε το νέο Πρόεδρο των ΗΠΑ με τη δήλωση: "Ελπίζω να μην είναι τόσο ανόητος όσο φαίνεται"!!.

η ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών. Όμως την απάντηση στην πράξη θα τη δώσουν τα εθνικά κινήματα, το καθένα με βάση το δικό του πολιτισμό, τη δική του ιστορία, τις ανάγκες της δικής του πατρίδος. Θα επανέλθουμε.

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ ΤΟΥ ΠΟΡΤΟ ΑΛΕΓΚΡΕ

Το ίδιο 5ήμερο που οι (αν)εγκέφαλοι της παγκοσμιοποίησης διαπίστωναν στο Νταβός τα αδιέξοδα του παραλογισμού τους, ο δήμαρχος του Πόρτο Αλέγκρε (βλέπε άρθρο για Λατ. Αμερική) διοργάνωσε ένα φόρουμ αμφισβήτησης της παγκοσμιοποίησης.

Πήραν μέρος 20.000 εκπρόσωποι πολιτικών, κοινωνικών, οικολογικών και ανταρτικών οργανώσεων και πλήθος διανοητές παγκόσμιας φήμης, ώστε ο Κ. Βεργόπουλος να παρατηρεί χαιρέκακα: "Στο εξής δύσκολα ευσταθεί η άποψη των Times ότι οι εχθροί της παγκοσμιοποίησης είναι ανεγκέφαλοι, όσο άλλοτε οι οπαδοί της επίπεδης Γης". Ακόμη και το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών χαιρέτισε "τις προφητικές φωνές του Πόρτο Αλέγκρε, που πρέπει να ακουστούν".

[Αλήθεια, πόσο γρήγορα ξέφτισε ιδεολογικά και πολιτικά η παγκοσμιοποίηση! Τι έχουν να πουν τώρα οι υμνητές της;]

Στο φόρουμ τέθηκαν τα εξής καίρια προβλήματα, που αφορούν στο μέλλον της ανθρωπότητας, με τρόπο που αμφισβητεί το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα:

- Πώς μπορεί να οικοδομηθεί ένα σύστημα παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών ισότιμο για όλους;
- Πώς αξιοποιείται η επιστημονική πρόοδος προς όφελος όλων των ανθρώπων κι όχι για τα κέρδη των ολίγων;
- Πώς εξασφαλίζεται αξιοπρεπής ζωή για όλους τους ανθρώπους;
- Πώς προστατεύεται το περιβάλλον;
- Πώς θα γίνει ο εκδημοκρατισμός των ΜΜΕ;
- Πώς θα γίνουν σεβαστές οι διαφορετικές φυλές, θρησκείες και πεποιθήσεις;
- Πώς θα προστατευτεί η καλλιτεχνική δραστηριότητα από την εμπορευματοποίηση;
- Πώς θα γίνει ο εκδημοκρατισμός της παγκόσμιας εξουσίας;

Στις αποφάσεις του το φόρουμ ζήτησε τη διαγραφή του χρέους των φτωχότερων χωρών, την επιβολή του φόρου "Τόμπιν" (0,05%) για μετακινήσεις κεφαλαίων, κατάργηση φορολογικών παραδείσων, την εφαρμογή των αποφάσεων του Ρίο (1992) για το περιβάλλον, την υποστήριξη της δράσης των συνδικάτων κλπ. (βλέπε και άρθρο για το κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης σήμερα). Για το 2001 ορίστηκαν τουλάχιστον 6 νέες συναντήσεις.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΝΤΑΒΟΣ

Γενάρης 2001. Νταβός. Οι ηγέτες της οικονομικής ολιγαρχίας συνεδριάζουν. Στόχος τους δεν είναι βέβαια η υποστήριξη των αδυνάτων ή η ευημερία του κόσμου, αλλά η συνέχιση της ασυδοσίας και της ευμάρειάς τους, η καλύτερη οργάνωση της συγκέντρωσης του πλούτου, αδιαφορώντας για τον αγώνα επιβίωσης δισεκατομμυρίων καταδικασμένων στη φτώχεια.

Όμως οι σποραδικές φωνές αντίδρασης από καιρό έγιναν μαχητικές διαδηλώσεις. Έτσι στο Νταβός οι Ελβετοί κυβερνητικοί έλαβαν δρακόντεια μέτρα ασφάλειας, για να διαφυλάξουν την ηρεμία και τη νηφαλιότητα των συνέδρων. Απαγόρεψαν την κυκλοφορία στο κέντρο της πόλης. Έστησαν χιλιόμετρα συρματοπλέγματος, σημεία ελέγχου εισόδου πολιτών και τουριστών στα μέσα πρόσβασης, σιδηρόδρομο και οδικούς άξονες. Απαγόρεψαν την είσοδο στην Ελβετία όσων είχαν συμμετάσχει σε διαμαρτυρίες και διαδηλώσεις σε προηγούμενες συνόδους. Τα μέτρα ήταν τόσο αυστηρά, ώστε πολλές εφημερίδες, κυρίως ντόπιες, έγραψαν άρθρα γεμάτα αγανάκτηση για την αστυνομοκρατία και μίλησαν για χιτλερικές μεθόδους. Οι κάτοικοι του Νταβός αγανακτισμένοι κι αυτοί δήλωναν ότι δεν πρόκειται να επιτρέψουν ξανά στην πόλη τους τέτοια συνέδρια.

Έτσι οι διαδηλώσεις έγιναν στη Ζυρίχη, δυναμικές και μαχητικές και με τη συμμετοχή και υποστήριξη των Ελβετών.

Ταξιδιωτική οδηγία

Μέσα σ' αυτό το κλίμα οι Αμερικανοί εξέδωσαν ταξιδιωτική οδηγία προς τους Αμερικάνους τουρίστες και χαρακτήρισαν το Νταβός ως επικίνδυνη περιοχή. Μια τακτική γνώριμη στην Ελλάδα ως απειλή ή ως τιμωρία. Μόνο που η κυβέρνηση της Ελβετίας δε διαθέτει τη δουλικότητα των δικών μας. Με έντονη αντίδραση και την απειλή ματαίωσης του συνεδρίου, ανάγκασε τον Μπους junior να ζητήσει επίσημα συγγνώμη από τον Ελβετό ομόλόγό του.

Το Νταβός τελείωσε. Οι υμνητές της παγκοσμιοποίησης, από τους οικονομικούς συντάκτες ως τις Δυτικές κυβερνήσεις και όλο το φιλελεύθερο γαλαξία, έχουν καταλάβει

καλά πως το κλίμα αντιστρέφεται. Ο κόσμος αφυπνίζεται. Το ΔΝΤ και η Παγκόσμια Τράπεζα δεν πείθουν πως η πολιτική τους είναι η "μόνη δυνατή πολιτική".